

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobců:

a) A. Y. M. H.,

b) M. H. M. M.,

c) A.A. Y. H.,

všichni státní příslušnost Irácká republika,

všichni t. č. pobytem v Pobytovém středisku Havířov, 735 64

Havířov – Dolní Suchá, Na Kopci 5,

všichni zastoupeni Mgr. Beatou Kaczynskou, advokátkou sídlem 737
01 Český Těšín, Masarykovy sady 76/18

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra ČR,

sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 1. 2019 č. j. OAM-572/ZA-ZA11-K10-2018, č. j. OAM-571/ZA-ZA11-K10-2018 a č. j. OAM-573/ZA-ZA11-K10-2018

takto:

I. Žaloby se zamítají.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobcům nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).
2. Žalobce a) podal proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2019 č. j. OAM-572/ZA-ZA11-K10-2018 v zákonné lhůtě žalobu. Řízení je vedeno pod sp. zn. 63 Az 4/2019. Žalobkyně b) – manželka žalobce a) – podala proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2019 č. j. OAM-571/ZA-ZA11-K10-2018 žalobu, přičemž věc je vedena u zdejšího soudu pod sp. zn. 63 Az 5/2019. Žalobce c), který je synem žalobců a) a b) rovněž podal v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2019 č. j. OAM-573/ZA-ZA11-K10-2018. Věc je vedena pod sp. zn. 63 Az 6/2019. Usnesením ze dne 20. 2. 2019 č. j. 63 Az 4/2019-33 soud spojil řízení v označených věcech ke společnému řízení s tím, že jako věc hlavní je vedena věc sp. zn. 63 Az 4/2019.
3. Žalobci uvedli, že v jejich případě jsou splněny podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, minimálně pak pro udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Poukázali na to, že v průběhu správního řízení během pohovorů sdělili, že jsou křesťané, jako křesťané neměli v Iráku kde bydlet, všude bylo pro ně nebezpečno, bylo jim slovně vyhrožováno. Žalobci nesouhlasili se závěry žalovaného, že v jejich případě neexistuje přiměřená pravděpodobnost, že by mohli v budoucnu po svém návratu čelit pronásledování. Namítali, že si žalovaný neopatřil informace o situaci a postavení křesťanů v Irácké republice a neměl proto dostatek podkladů k tomu, aby mohl relevantně posoudit, nakolik existuje přiměřená pravděpodobnost, že by mohli čelit po návratu pronásledování z důvodu svého křesťanského vyznání. Poznamenali, že fakta o situaci křesťanů v Iráku jsou přitom běžně dostupná, odkázali např. na závěry konference „Pronásledování křesťanů: Fakta a svědectví 2018“, jež se uskutečnila v Praze v listopadu 2018. Na této konferenci byl Irák uváděn jako jedna ze zemí, v nichž křesťané zažívají nejkrutější formu pronásledování (viz článek „Konference upozornila na rostoucí násilí vůči křesťanům“). Žalobci dále odkázali na obsah rozhovoru, jenž poskytl pro deník Aktuálně.cz George E. Irani, historik a expert na mezinárodní vztahy, který hodnotí situaci křesťanů v Iráku rovnou jako „katastrofální“. Rozhovor byl zveřejněn 24. 12. 2018. Tyto a mnohé další podobné zprávy vyvracejí závěry žalovaného, že jim v Iráku nehrozí pronásledování z důvodu jejich náboženského vyznání. Skutková zjištění žalovaného jsou tudíž nesprávná a vyplývají z nedostatečně zjištěného skutkového stavu.
4. Žalobci dále vyslovili přesvědčení, že i v případě, že by u nich nebyly naplněny důvody pro udělení azylu, jsou u nich splněny podmínky minimálně pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu, jelikož jsou v jejich případě dány důvodné obavy, že pokud by byli vráceni do státu, jehož jsou státními občany, hrozilo by jim skutečné nebezpečí vážné újmy a nemohou z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož jsou státními občany. Trvali na tom, že podmínky pro udělení doplňkové ochrany jsou v jejich případě splněny, a to jak s ohledem na jejich náboženské vyznání a z toho vyplývající nebezpečí vážné újmy v podobě ponižujícího

zacházení nebo trestání dle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, tak i s ohledem na špatnou bezpečnostní situaci v Iráku a z toho plynoucí ohrožení jejich životů nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu dle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Za nesprávné považují v této souvislosti závěry o situaci v Iráku, k nimž žalovaný v napadených rozhodnutích dospěl. Žalovaný se odvolává na zdroje, z nichž vyplývá, že teroristická organizace Islámský stát, byla v Iráku poražena a dále na zdroje, např. Zprávu ČTK z 18. 12. 2018, z nichž dle žalovaného plyne, že bezpečnostní situace v Iráku je „zralá pro návrat uprchlíků“. Z toho pak žalovaný dovodil, že Irák se nenachází v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu a nelze tak vyvozovat, že by jim „hrozilo vážné a individuální ohrožení života nebo tělesné integrity z důvodu svévolného (nerozlišujícího) násilí ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Žalovaný bezpečnostní situaci v Iráku hodnotí tak, že tam dochází v omezené míře k bezpečnostním incidentům, ostatně jako v řadě dalších zemí, včetně jednotlivých států Evropské unie a zdůrazňuje, že tyto incidenty se uskutečňují nahodile a ve zcela omezené míře jako důsledek terorismu, nicméně se v žádném případě nejedná o celoplošně rozšířené nerozlišující násilí. Tyto závěry jsou dle žalobců nesprávné, neboť bezdůvodně bagatelizují a zlehčují reálnou situaci v Iráku. Mají za to, že situace v Iráku má i nadále povahu vnitřního ozbrojeného konfliktu, a přestože došlo k určitému zlepšení, i nadále by po návratu byli vystaveni vážnému ohrožení života. Ze zpráv o bezpečnostní situaci v Iráku žalovaný dovodil nesprávné závěry a následně pak i nesprávné závěry ohledně splnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany.

5. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu. Dále uvedl, že v napadených rozhodnutích je dostatečně řádně a velmi podrobně odůvodněno, že žalobci odjezd z vlasti motivovali především snahou o přesun do Spolkové republiky Německo, s ohledem na jejich křesťanské vyznání neměli v zemi původu žádné potíže, ani problémy v souvislosti s politickým přesvědčením. Žalovaný velmi podrobně vyhodnotil situaci v zemi původu a dospěl k závěru, že žalobci mohou žít v místě svého původního bydliště, či dokonce mohou využít tzv. vnitřního přesídlení. Informace, ze kterých žalovaný vycházel, jsou velmi podrobné, aktuální a popisují reálnou situaci v Iráku s ohledem na situaci žalobců. Žalovaný v žádném případě nebagatelizoval jejich postavení a má za to, že jim do budoucna pronásledování, ani vážná újma z důvodu ohrožení života z důvodu svévolného násilí, či z důvodu náboženského vyznání nehrozí. Neexistuje přiměřená pravděpodobnost pronásledování, či vážné újmy, jak dostatečně ve svých rozhodnutích odůvodnil. Poukázal na to, že i žalobce a) ve své výpovědi nerozporoval, že je Islámský stát v současnosti poražen a že je jeho obec osvobozena a pod plnou kontrolou centrální vlády v Bagdádu. Dle jeho vyjádření příbuzní, a to bratři, sestry, sourozenci manželky nadále žijí v Qaraqoši, přičemž žalobce a) v otázce jejich situace neposkytl kromě vágních a zevšeobecňujících proklamací žádné konkrétní informace, které by indikovaly, že by byli dotyční za současného stavu vystaveni pronásledování pro své náboženské přesvědčení. Žalovaný poukázal rovněž na to, že žalobce a) po svém útěku před Islámským státem pobýval 3 roky v Erbilu v Kurdistanu, který sám výslovně označil celkově za bezpečný a kde nečelil žádným potížím, které by ukazovaly na pronásledování v době jeho pobytu, či indikovaly minimální míru odůvodněnosti

obav z pronásledování z azylově relevantních důvodů do budoucnosti a vyřešil tak tímto svým přestěhováním v podstatě své problémy a obavy z pronásledování. Situaci v Iráckém Kurdistanu výslovně označil za lepší s porovnáním s ostatními částmi země a jediné jeho výtky k pobytu v daném městě byly charakteru ekonomického. Žalovaný zdůraznil, že žalobci mají možnost volného pohybu v rámci celého Iráku. Země původu žalobců jim v současnosti poskytuje adekvátní infrastrukturu, bezpečnost a ekonomické zázemí a nachází se pod faktickou kontrolou vlády. Žalobci při své žádosti nejsou motivováni obavami z náboženské persekuce, nikdy v minulosti nebyli pronásledováni a neuvedli žádné skutečnosti, které by indikovaly přiměřenou pravděpodobnost pronásledování po jejich případném návratu do vlasti. Zprávy založené ve spise tento závěr správního orgánu plně podporují. Žalovaný s ohledem na jím shromážděné informace nepopřel, že v Iráku dochází i v současné době v omezené míře k bezpečnostním incidentům, ostatně jako v řadě dalších zemí, včetně např. států EU, které souvisí s aktuální bezpečnostní situací ve světě. Zároveň však zdůraznil, že tyto incidenty se uskutečňují nahodile a ve zcela omezené míře jako důsledek terorismu, tj. nelze je posoudit jako celoplošně rozšířené a nerozlišující násilí. Podklady pro rozhodnutí jasně potvrzují dlouhodobý, tvrdý a nyní i úspěšně zakončený boj proti skupině Islámského státu ze strany iráckého státu a dalších států koalice. Právní institut doplňkové ochrany je opodstatněn až v okamžiku, kdy cizinci nemůže poskytnout ochranu vlastní stát, což aktuálně – po úplném porážení skupiny Islámského státu a převzetí kontroly na území Iráku, je již plně možné a několika na sobě nezávislými informačními zdroji potvrzené, což vlastně ve své výpovědi potvrdil i žalobce a).

6. U jednání účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích.
7. Krajský soud přezkoumal žalobou napadená rozhodnutí podle § 65 a následujících zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloby nejsou důvodné.
8. Na návrh žalobců soud provedl důkaz internetovými články s názvem „Konference upozornila na rostoucí násilí vůči křesťanům“ z 19. 11. 2018 a článkem „Křesťané masově odcházejí z Blízkého východu, u mladých je to tragédie, říká historik“ z 24. 12. 2018. Z článku „Konference upozornila na rostoucí násilí vůči křesťanům“ soud zjistil, že popisuje situaci křesťanů ve světě a zmiňuje, že tito jsou dnes nejpronásledovanější náboženskou skupinou a stále více věřících zažívá ty nejhorší formy útlaču. Upozornila na to konference Pronásledování křesťanů: Fakta a svědectví 2018, která se z iniciativy europoslance P. S. konala v Praze. Svoje svědectví přinesli lidé ze zemí, kde dochází k vážnému pronásledování křesťanů. V článku se uvádí, že podle statistických údajů různých organizací je pronásledováno zhruba 200 až 600 miliónů křesťanů ve 140 zemích s tím, že nejkrutější formu zažívají věřící v Sýrii a Iráku. K potlačování náboženské svobody dochází v mnoha dalších zemích, jako jsou Severní Korea, Indie, Pákistán, Čína a v řadě afrických a jihoamerických státech, jak přednesl europoslanec P. S. V článku se dále popisují příčiny pronásledování křesťanů, o čemž se ve svém vstupu zamyslel biskup V. M. Osobní svědectví o pronásledování přinesli na konferenci křesťané z Číny. V článku „Křesťané masově odcházejí z Blízkého východu, u mladých je to tragédie, říká historik“, který byl aktualizován 24. 12. 2018,

je zachycen obsah rozhovoru pro deník Aktuálně.cz s Američanem libanonského původu G. E. I., historika a experta na mezinárodní vztahy. Ten ohledně křesťanů v Iráku uvedl, že jsou v katastrofální situaci, křesťané odcházejí masově. Je to bohužel jedna ze zemí, kde je slabé vědomí příslušnosti ke státu, slabá občanská společnost. Co se týče Islámského státu, uvedený historik sdělil, že irácká vláda má území více pod kontrolou. V další části rozhovoru je zmínka o potřebě oddělit na blízkém východě náboženství a politiku, a o nutnosti změny postavení žen v arabských zemích.

9. Na návrh žalovaného soud provedl důkaz internetovým článkem publikovaným na webových stránkách Arcidiecéze Olomouc, nazvaným Peníze z ČR pomohou křesťanům na blízkém východě s obnovou domů. Tento článek je z 12. 11. 2018. V článku je popsána návštěva Olomouckého arcibiskupa J. G. a dalších osob v Iráku, aby tam zmapovali potřeby obyvatel ve městech zničených bojovníky tzv. Islámského státu a zmínka o tom, že peníze vybrané mezi českými věřícími mimo jiné pomohou místním křesťanům při opravě domů. Hlavním cílem pobytu byl Karakoš, kde před příchodem tzv. Islámského státu žilo asi 50.000 obyvatel, v naprosté většině křesťanů. Všichni byli vyhnáni, většina domů byla vypálena, některé zbořeny, jiné poškozeny, zatím se vrátilo na 23.000 lidí a město už žije. Hlavní ulice byla večer plná lidí, jak popsal arcibiskup G. Peníze vybrané českými věřícími by měly jít na opravy domů v tomto městě s poukazem na to, že je to skvěle a transparentně připravený projekt. Jako velké povzbuzení pro Evropany vidí i víru iráckých křesťanů. Kněží mají mimořádnou úctu všech lidí.
10. Ze správních spisů bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostmi žalobců ze dne 2. 7. 2018. Žalobce a) v žádosti o mezinárodní ochranu a dále v rámci údajů k podané žádosti a v pohovoru o žádosti o udělení mezinárodní ochrany kromě jiného uvedl, že je státním příslušníkem Irácké republiky, irácké národnosti a vyznává křesťanskou větev s názvem syriani. Jde o Chaldejskou katolickou církev. Narodil se v Bagdádu, posledním bydlištěm ve vlasti bylo městečko Qaraqoš poblíž Mosu. Poslední 3 roky ale žili v Erbilu, kde měli jenom provizorní bydlení od charity. Není členem žádné politické strany nebo skupiny, nikdy se politicky neangažoval a o politiku se nezajímá. Dcera je provdána ve Švédsku. Tři synové žijí v SRN. Další syn je žadatelem o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V Iráku byl s rodinou naposledy v září 2017. Do České republiky cestovali na základě víza z české ambasády v Erbilu. Letecky se přepravili do Německa. Odtud byli v červenci 2018 na základě Dublinského nařízení transferováni do České republiky. V roce 2013 nebo 2014 byli s žalobkyní b) jako turisté v České republice, poté se vrátili do Iráku. V té době neměli v plánu žádat o azyl, šlo jen o turistiku a návštěvu dětí v SRN. Ve vlasti žijí jeho sourozenci. Všichni bydlí v Qaraqoši. On osobně, ani jeho rodina, neměli žádné problémy kvůli své víře. Jako pro křesťany bylo pro ně celkově bezpečno v Kurdistánu v Erbilu. Cílovou zemí byla Spolková republika Německo, kde žijí jejich děti. Ve vlasti neměl žádné problémy se státní správou své země, policií, soudy, ani armádou. Žalobkyně b) v průběhu správního řízení uvedla, že je státní příslušnicí Irácké republiky, arabské národnosti, vyznává náboženství syriani, které spadá do křesťanství. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedla, že utíkali před Islámským státem, 6. 8. 2014 utekli z jejich domu v Qaraqoši, když tam začal Islámský stát rabovat. Většina domů v jejich městě byla zničena a vypálena Islámským státem. Nebýt nájezdů Islámského státu na Qaraqoš, měli by v Iráku dobrý

život bez vážnějších potíží. V Qaraqoši žijí sestry a bratr. Na dotaz, proč si zvolila za stát žádosti o mezinárodní ochranu Spolkovou republiku Německo, odpověděla, že tam má děti, což byl jediný důvod. V roce 2014 pobývala v České republice jako turistka a také z důvodu návštěvy rodiny v Německu. Ve vlasti neměla žádné problémy se státní správou své země, policií, soudy, ani armádou. Do země původu se nechce vrátit. Poté, co v srpnu 2014 začal Islámský stát bombardovat jejich město, odešli do Erbilu, kde se jich po několika dnech ujala charita. Žalobce c) kromě jiného sdělil správnímu orgánu, že se nikdy politicky neangažoval, o politiku se nezajímá, je státním příslušníkem Irácké republiky, irácké národnosti, vyznává náboženství syriani. Z vlasti odcestovali v září roku 2017 do Spolkové republiky Německo, kde požádali o mezinárodní ochranu. Pro cestu měli zařízena víza z české ambasády v Erbilu. Část rodiny žije v Iráku. Nemá žádnou osobní zkušenost s Islámským státem. Z Erbilu do Qaraqoše odešel 6. 8. 2014. Důvodem bylo to, že město Qaraqoš napadl Islámský stát. Pokud jde o bezpečnostní situaci v Erbilu v letech 2015 až 2017 uvedl, že situace tam byla celkem dobrá, je to jedno z mála míst v severním Iráku, kde je bezpečno. Erbil v září 2017 opustil z toho důvodu, že letěli s rodiči za zbytkem rodiny do Spolkové republiky Německo žádat tam o mezinárodní ochranu. V Qaraqoši byl naposledy v roce 2014. Nikdy neuvažoval o tom, že by žil na jiném bezpečném místě ve vlasti, rodina původně žila v Bagdádu, ale v roce 2005 se právě kvůli bezpečnosti přestěhovala do Qaraqoše. Nikdy neměl žádné konkrétní problémy skrze své křesťanské vyznání a dodal, že se ale všeobecně ví, že to v Iráku křesťané nemají lehké. Do země původu se nechce vrátit, je tam nepořádek a nebezpečno. Co se týká skutkových zjištění z pohovorů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany včetně doplňujících pohovorů s žalobci, soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadených rozhodnutí, neboť tam uvedená skutková zjištění jsou správná a korespondují s obsahem správních spisů.

11. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce a) o mezinárodní ochranu je působení Islámského státu, kvůli kterému opustil své město Qaraqoš. Vzhledem k tomu, že je vyznáním křesťan, bylo pro něj v Iráku nebezpečno. Dalším důvodem příjezdu do Evropy a žádosti o mezinárodní ochranu je ta skutečnost, že v SRN a ve Švédsku žijí jeho děti. Zmínil také obavy ekonomického charakteru, neboť ve vlasti nemá žádné zázemí, v místě jeho původního bydliště došlo ke zničení jejich domu a v Erbilu žili v provizorním bydlení. Tvrzeným důvodem žádosti žalobkyně b) o mezinárodní ochranu je špatná bezpečnostní situace a obava z Islámského státu, kvůli kterému opustila místo trvalého bydliště – město Qaraqoš a přesídlila do Erbilu. Dalším důvodem příjezdu do Evropy a žádosti o mezinárodní ochranu je ta skutečnost, že v SRN žijí její tři synové. Dále bylo v průběhu správního řízení objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce c) o udělení mezinárodní ochrany je jeho obava z působení Islámského státu, kvůli kterému opustil město Qaraqoš a špatná bezpečnostní situace. Vzhledem k tomu, že je vyznáním křesťan, bylo pro něj nebezpečno i v jiných částech Iráku. Dalším důvodem příjezdu do Evropy a žádosti o mezinárodní ochranu je ta skutečnost, že v SRN žijí jeho rodinní příslušníci. Zemi původu opustil také z toho důvodu, aby si našel práci a dostudoval v SRN.
12. Součástí správních spisů jsou rovněž informace shromážděné žalovaným ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Iráku. Při posouzení

žádosti žalobce žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP: Situace v zemi – politická, bezpečnostní situace, vysídlené osoby, návraty, současný vývoj, ze dne 1. 6. 2018, Informace OAMP: Bezpečnostní a politická situace v zemi – stav: březen 2018, ze dne 6. 3. 2018, Výroční zprávy Amnesty International 2018 ze dne 22. 2. 2018, Výroční zprávy Human Rights Watch 2018, ze dne 18. 1. 2018, Zprávy Ministerstva zahraničních věcí Velké Británie o lidských právech a demokracii za rok 2016 – Kapitola VI: Prioritní země z hlediska lidských práv – Irák, ze dne 20. 7. 2017, Zprávy Freedom House – Svoboda ve světě 2018 z ledna 2018, Informací ČTK a Informace MZV ČR č. j. 133066/2018-LPTP ze dne 6. 11. 2018 – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí.

13. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání napadených rozhodnutí. Zjištění, která soud učinil z důkazů navržených účastníky řízení, nevyvracejí správnost závěrů žalovaného. Především je nutno poukázat na to, že žalobci navržené a soudem provedené důkazy internetovými články ze zdrojů www.cirkev.cz a www.aktualne.cz, jsou obecnými informacemi, aniž by měly přímou souvislost s azylovým příběhem žalobců. Nutno také zdůraznit, že žalovaný si opatřil podklady pro rozhodnutí ohledně politické a bezpečnostní situace v Iráku z různých důvěryhodných a respektovaných zdrojů, přičemž vycházel ze zásady individuálního posuzování žádostí žalobců o mezinárodní ochranu. Zjištění, která soud učinil z internetového článku z 12. 11. 2018, rovněž obecně vypovídají o tom, že se situace v Iráku stabilizuje a přistupuje se k obnově země i s pomocí prostředků získaných v České republice ze sbírek pro blízkovýchodní křesťany.
14. Podle ust. § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
15. Pronásledováním se dle § 2 odst. 4 citovaného zákona rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychická nátlak nebo jiná obdobná jednání, anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.
16. Krajský soud ve shodě s žalovaným dospěl k závěru, že u žalobců nelze shledat při návratu do vlasti odůvodněný strach z pronásledování z důvodů ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. Výčet důvodů pro udělení azylu vyjmenovaných v § 12 zákona o azylu je taxativní, což znamená, že z jiných důvodů nelze azyl udělit. Soud souhlasí s žalovaným, že v průběhu správního řízení žalobci neuvedli, že by měli ve vlasti jakékoli potíže zapříčiněné jejich rasou, pohlavím, národností, příslušností k určité sociální skupině, či kvůli zastávání určitých politických názorů. Soud rovněž ve shodě s žalovaným nedospěl k závěru, že by žalobci tvrzené potíže bylo možné označit za

pronásledování z důvodu náboženství, či jiného taxativně vymezeného důvodu ve smyslu zákona o azylu. Žalobci spojovali tvrzené obavy z návratu do vlasti z jejich syriánským křesťanským vyznáním. Žalovaný vyšel ze zjištění, že žalobci v rámci svých výpovědí přednesli, že kvůli víře neměli ve vlasti žádné potíže. Žalobci neuvedli jedinou konkrétní skutečnost, která by možnost, resp. přiměřenou pravděpodobnost pronásledování po návratu do vlasti jen hypoteticky připouštěla. Soud rovněž sdílí závěry žalovaného ohledně žalobci tvrzených obav ze strany Islámského státu, že tyto obavy z pronásledování ve vlasti ze strany těchto militantních islamistických protistátních živlů za využití standardu přiměřené pravděpodobnosti jsou v současné době zcela neopodstatněné, neboť z žalovaným shromážděných podkladů obsahujících nejaktuálnější informace o zemi původu je zcela evidentní, že koncem roku 2018 došlo k úplné porážce Islámského státu, bezpečnostní situace v posledních měsících se rapidně zlepšila a stabilizovala v celém Iráku včetně guvernórátu Niniwe, odkud žalobci pocházejí a odkud uprchli před islamisty z Islámského státu v roce 2014. Bezpečnostní situace po porážce Islámského státu se v Mosulu i v celé provincii výrazně zlepšila a do města se začali navracet jeho obyvatelé. Po celé zemi působí lidové mobilizační síly, státní vojenská organizace složená z přibližně 60 skupin. Pozornost irácké vlády se po porážce Islámského státu v současné době přesouvá k dalším otázkám, jako jsou lidská práva, humanitární situace a hrozby terorismu. Pokud jde o úlohu policie, jak bylo zjištěno z podkladů pro rozhodnutí v bezpečnostním aparátu v celé zemi působí řada místních bezpečnostních sil. Soud v podrobnostech odkazuje na zjištění správního orgánu uvedená stran bezpečnostní a politické situace v napadeném rozhodnutí a souhlasí s žalovaným, že žalobci deklarované obavy z Islámského státu jsou v porovnání se zjištěnými informacemi ze země původu, neopodstatněné. Stejně jako žalovaný i soud si je vědom skutečnosti, že v Iráku bezpečnostní situace není stále ideální, kdy dochází k dílčím teroristickým útokům, nicméně i soud má za to, že v případě žalobců neexistuje do budoucna přiměřená pravděpodobnost pronásledování z azylově relevantních důvodů. Ani žalobci nerozporují, že Islámský stát je v současnosti poražen a že místo, kde žili, je osvobozeno a pod plnou kontrolou centrální vlády v Bagdádu.

17. Soud neshledává opodstatněnými tvrzené obavy žalobců z pronásledování, ani z hlediska podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 14a zákona o azylu, tedy doplňkové ochrany. Ta se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem nebo svého posledního trvalého bydliště (§ 14a odst. 1 zákona o azylu). Za vážnou újmu se považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky (§ 14a odst. 2 zákona o azylu).
18. Při hodnocení této otázky je nutno hodnotit stav současný, respektive stav k návratu žalobců do země původu s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 5

Azs 80/2007-87, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil, že pro zjištění okolností rozhodných pro udělení doplňkové ochrany je tedy určující doba případného návratu žadatele o azyl do jeho vlasti. Soud má za to, že správní orgán posoudil individuálně situaci žalobců na základě jejich tvrzení a tyto konfrontoval s informacemi získanými z různých zdrojů, které jsou součástí správního spisu. Soud se s jeho závěry, na které v podrobnostech odkazuje, zcela ztotožňuje. Soud sdílí názor žalovaného, že z podkladů rozhodnutí plyne, že se bezpečnostní situace v posledních měsících v Iráku rapidně zlepšila a stabilizovala, a to včetně guvernorátu Niniwe, odkud žalobci pocházejí. Vzhledem k této stabilizované situaci a zlepšení stavu lidských práv, nelze brát obavy žalobců z Islámského státu jako důvodné, nelze pominout ani to, že žalobci nikdy nebyli za svého pobytu v Qaraqoši před obsazením Islámským státem terčem přímé nebo osobní hrozby ze strany kohokoli. Země původu žalobců se nenachází v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu a nelze proto v žádném případě vyvozovat, že by žalobcům hrozilo vážné a individuální ohrožení života nebo tělesné integrity z důvodu svévolného (nerozlišujícího) násilí ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu.

19. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházely vydání napadených rozhodnutí. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav, rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonem, proto žaloby jako nedůvodné podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
20. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci úspěch neměli a žalovaný se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 07.05.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

